О Б Щ И Н С К И С Ъ В Е Т Б О Б О В Д О Л

2670 гр. Бобов дол, ул."27-ми Октомври" № 2; тел.0895656101; e-mail: obs_secretary@bobovdol.egov.bg

НАРЕДБА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОБОВ ДОЛ (по чл.1, ал.2 от ЗМДТ)

Раздел I.
Общи разпоредби

Чл. 1. (1)В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:
1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. туристически данък;
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон.

(2) Общинският съвет определя с тази наредба размера на данъците по ал.1 при условията, по реда и в границите, определени със Закона за местните данъци и такси.
(3) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.
(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 2. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 3. Данъчните декларации по Закона за местните данъци и такси се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 4. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.
(2) Невнесените в срок данъци по Закона за местните данъци и такси се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.
(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по ЗМДТ се

представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.
(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.
(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.
(6) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Раздел II.
Данък върху недвижимите имоти

Чл. 5. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на общината поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.
(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.
(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия й терен.
(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 6. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.
(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.
(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.
(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.
(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 7. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.
(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване , може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 8. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 9. (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.
(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни

обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.
(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права , придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел четвърти от тази наредба.
(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.
(5) (Изм. - реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на други обстоятелства, които имат значение за определяне на данъка, вписани в имотния регистър или в кадастралната карта и кадастралните регистри или в регистри, налични в общината, служителите по чл. 4 отразяват промяната служебно, за което на данъчно задълженото лице се изпраща уведомление в 30-дневен срок.
(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.
(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.
(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството й на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.
(9) (Нова - реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) При промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, извън изброените по ал. 2 - 5, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по чл. 14 ал. 1 от ЗМДТ.
Чл. 10. (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.
(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване, приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.
(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване , издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.
(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.
(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите , когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.
(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.
(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт , съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7 – дневен срок от уведомяването.

Чл. 11. (1)При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.
(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 12. (1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.
(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.
(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.
(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 13. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.
(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.
(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 14. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 15. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.
(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.
(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от ЗМДТ, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.
(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 16. Общинският съвет определя размера на данъка върху данъчната оценка на недвижимия имот , съгласно т.1 на Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 17. Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 18. (1) Освобождават се от данък:
1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
6.сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната;
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
13. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
14. сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "B", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата;
15.сградите, въведени в експлоатация след 1 януари 1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "C", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 48 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.
(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.
(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.
(4) За имотите по ал. 1, т. 13, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

(5) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.
(6) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 14 и 15 не се прилага в случаите , в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.
(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.
(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Чл. 21. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.
(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.
(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.
(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.
(5) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Бобов дол. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел III
Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.
(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.
(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.
(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.
(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 от Закона за местните данъци и такси или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.
(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.
(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.
(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.
(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.
(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.
(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 26. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството, както следва:
1. недвижимите имоти - по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;
2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;
3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;
4. превозните средства - по застрахователна стойност;
5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;
6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето й изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.
7. недвижимите имоти на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на трета държава – по данъчна стойност, посочена в документ, издаден за целите на данъчно облагане от компетентен орган на съответната държава, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач.
(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.
(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.
(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 27. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33 от ЗМДТ, се приспадат:
1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;
2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;
3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона облекчения.

Чл. 28. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.
(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от ЗМДТ.

Чл. 29. Общинският съвет определя размера на данъка поотделно за всеки наследник или заветник съгласно т.2 от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 30. (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31. (1) Освобождават се от данък:
1. имуществото на загиналите за Република България или при изпълнение на служебния си дълг, или при производствени аварии и природни бедствия;
2. имуществото, завещано на държавата и общините;
3. имуществото, завещано на Българския червен кръст, законно регистрираните вероизповедания в страната, читалищата и другите юридически лица, които не са търговци, с изключение на организациите с нестопанска цел, определени за извършване на дейност в частна полза;
4. обикновената покъщнина;
5. дребният земеделски инвентар;
6. библиотеките и музикалните инструменти;
7. предметите на изкуството, автор на които е наследодателят, някой от наследниците или техен роднина по права линия без ограничение, а по съребрена - до четвърта степен;
8. неполучените пенсии на наследодателя;
9. имуществата в чужбина на български граждани, за които е платен данък върху наследството в съответната държава.
(2) Когато две лица са починали едновременно или непосредствено едно след друго и едното е наследник на другото, не се дължи данък за наследствения дял, придобит от починалия наследник.
(3) Освобождаването по ал. 1, т. 4, 5 и 6 е при условие, че имуществото се наследява от роднини по права линия, съпруг, братя и сестри.
(4) Алинея 1, т. 3 се прилага и когато имуществото се наследява от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в този случай е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.

Чл. 32. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 33. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.
(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък

може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 34. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.
(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.
(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местооткриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 35. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местооткриване на наследството.

Раздел IV.
Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начи

Чл. 36. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.
(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.
(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.
(4) (изм. и доп. - реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:
1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;
2.за които приобретателят е в чужбина, и за които няма последваща регистрация за движение в страната;
3.с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.
(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл. 44 от ЗМДТ, а при замяна - от лицето, което придобива имуществото с по-висока стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлителя, другата страна е поръчител.
(2) Когато приобретателят на имуществото е в чужбина, данъчно задължен е прехвърлителят.

Чл. 38. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.
(2) Имуществото се оценява, както следва:
1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;
2. другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5 от ЗМДТ.
(3) Данъчната оценка по приложение № 2 от ЗМДТ за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18 от ЗМДТ.

Чл. 39. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, определен съгласно т. 3 от Приложеение № 1 към Наредбата.
(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя в размер съгласно т. 4 от Приложение № 1 към Наредбата върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.
(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 40. (1) Освобождават се от данък:
1. придобитите имущества от:
а) държавата и общините;
б) образователните, културните и научните организации на бюджетна издръжка, както и специализираните институции за предоставяне на социални услуги и домовете за медико-социални грижи за деца;
в) Българският Червен кръст;
г) национално представените организации на хора с увреждания и за хора с увреждания;
д) фондовете за подпомагане на пострадали от природни бедствия и за опазване и възстановяване на исторически и културни паметници;
е) лечебните заведения по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.
ж) законно регистрираните вероизповедания в страната за имотите по чл. 24, ал. 1, т. 9 от Закона за местните данъци и такси.
2. даренията за лечение на граждани на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, както и на технически помощни средства за хора с увреждания;
3. даренията с хуманитарна цел на лица с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто и социално слаби граждани;
4. даренията за юридическите лица с нестопанска цел, които получават субсидии от централния бюджет, и юридическите лица с нестопанска цел със статут в общесвена полза за получените и предоставените дарения;
5. обичайните подаръци;
6. имуществото, което е прехвърлено по безвъзмезден начин в изпълнение на задължение, произтичащо от закон;
7. даренията в полза на народните читалища;
8. придобитите имущества по реда на Закона за приватизация и следприватизационен контрол;
9. непаричните вноски в капитала на търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел;
10.чуждите държави за придобиване на недвижими имоти - при условията на взаимност;

11.безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството.
(2) Освобождава се от данък полученото имущество по ал. 1 , както и последващото прехвърляне на трети лица, при условие, че прехвърлянето е свързано с изпълнението на преките цели, за които е създадена съответната организация по ал. 1 или които са посочени като основание за освобождаване от данък. При неизпълнение на условията за освобождаване несъбраният данък става дължим.
(3) Алинея 1, т. 1, букви "б", "в", "г" и "е", т. 4 и 7 се прилагат и когато имуществото се придобива от идентични или сходни лица, установени в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Освобождаването в тези случаи е при условие, че лицето представи официален документ, удостоверяващ статута или качеството му, в което придобива имуществото, издаден или заверен от компетентния орган на съответната държава, както и неговия легализиран превод на български език.
(4) Освобождаването по ал. 1, т. 2 е при условие, че лицето представи договор за дарение, от който е видно, че дарението е направено за лечение или за технически помощни средства за хора с увреждания, както и медицински документи, удостоверяващи съответното заболяване.

Чл. 41. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.
(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 42. (1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

Чл. 43. (1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти, а органите на Министерството на вътрешните работи и другите компетентни органи уведомяват в 7-дневен срок за регистрираните, отчислените и спрените от движение моторни превозни средства.
(2) Нотариусите в 7 – дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за пехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 41, ал. 2 от ЗМДТ и основата, върху която е определен.
(3) Срокът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването, съответно регистрирането, отчисляването или спирането от движение на превозното средство.
(4) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените , изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка , послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел V.
Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:
1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) корабите, вписани в регистровите книги на малките и на големите кораби от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме.
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.46.(1) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на данъчно задълженото лице, както следва:
1. за превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България - въз основа на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи;
2. за корабите - въз основа на данните от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме, поддържан от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Алинея 1 не се прилага, когато:
1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.
(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.
(4) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.
(5) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък с данъчната декларация по ал. 3 или с подаване на нова данъчна декларация.
(6) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.
(7) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.
(8) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.
(9) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.
(8) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 3 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.
(9) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 47. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен и се определя съгласно т.5 от Приложение №1 към Наредбата.
(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в размер, съгласно т.6 от Приложение №1 към Наредбата.
(3) Данъка за мотопеди и за мотоциклети е в размер съгласно т.7 от Приложение №1 към Наредбата.
(4) Данъкът за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013" на базата на общото тегло е в размер съгласно т.8 от Приложение №1 към Наредбата.
(5) Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане е в размер съгласно т.9 от Приложение №1 към Наредбата.
(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер съгласно т.10 от Приложение №1 към Наредбата за всеки започнати 750 кг товароносимост.
(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача е в размер, съгласно т.11 от Приложение №1 към Наредбата.
(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер съгласно т.12 от Приложение №1 към Наредбата.
(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер съгласно т.13 от Приложение №1 към Наредбата.
(10) Данъкът за трактори е в размер съгласно т.14 от Приложение №1 към Наредбата.
(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер съгласно т.15 от Приложение №1 към Наредбата.
(12) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е в размер съгласно т.16 от Приложение №1 към Наредбата.
(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването е в размер съгласно т.17 от Приложение №1 към Наредбата.
(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 48. Общинският съвет определя данъка за:
1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер, съгласно т.18.1. от Приложение №1 към Наредбата.
2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – в размер, съгласно т.18.2. от Приложение №1 към Наредбата.
3. джетовете - в размер , съгласно т.18.3. от Приложение №1 към Наредбата.
4. ветроходните и моторните яхти - в размер, съгласно т.18.4. от Приложение №1 към Наредбата.
5. скутерите - в размер, съгласно т.18.5. от Приложение №1 към Наредбата.
6. влекачите и тласкачите - в размер , съгласно т.18.6. от Приложение №1 към Наредбата.
7. речните несамоходни плавателни съдове - в размер , съгласно т.18.7. от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 49. Общински съвет определя данъка за гражданските въздухоплавателни средства в размер съгласно т.19. от Приложение №1 към Наредбата.

Чл. 50. (1) Освобождават се от данък превозните средства на:
1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция „Технически операции” за изпълнение на дейностите, определени със закон;
2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;
3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.
(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.
(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.
(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция” по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.
(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл. 51 (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения данък.
(2) За автобусите, товарните автомобили с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4" , данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" - с 50 на сто намаление от определения данък.
(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, при условие че не се използват за други цели.
(4) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Когато в регистъра по чл.54, ал.1, т.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 52. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.
(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.
(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство.
(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 53. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел VI.
Патентен данък

Чл. 54. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 от ЗМДТ (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:
1. (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.
(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 55. (1) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 100 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61з от ЗМДТ. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(2)) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 100 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.
(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.
(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 56. (1) Общински съвет определя размера на патентния данък съгласно т.20 от Приложение №1 към Наредбата, умножен с коефициент в зависимост от местонахождението на обекта на територията на община Бобов дол.
(2) Общински съвет определя зоните и съответните им коефициенти, както следва:
1. Зониране
I–ва зона – включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 4; 5; 15; 16; 17; 18; 19; 20; 21; 22; 23; 26; 27; 28; 33; 45; 46; 47; 48; 49; 50; 53; 54; 56 и 75.

II–ра зона - включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 3; 6; 7; 8; 9; 12; 13; 14; 24; 25; 29; 30; 31; 32; 36; 37; 39; 40; 41; 42; 43; 44; 51; 52; 55; 58; 59; 59-а; 60; 61; 62; 63; 64; 65; 66; 67; 68; 69; 72; 73 и 74.
III–та зона - включва квартали съгласно ЕКМН, както следва: 1; 2; 2-а; 10; 11 и 72-а и населените места от V- ти и VI –ти функционален тип, както следва: Мламолово; Мало село; Големо село; Бабино.
IV-та зона - включва населените места от VII- ти и VIII –ми функционален тип, както следва: Мала Фуча; Коркина; Горна Козница; Долистово; Голем Върбовник; Мали Върбовник; Шатрово; Бабинска река; Новосеяне; Панчарево; Голема Фуча; Блато и Локвата.

2.Коефициенти

а/ за I-ва зона – коефициент 1,3
б/ за II-ва зона – коефициент 1,2
в/ за III-та зона – коефициент 1,1
г/ за IV-та зона – коефициент 1

(3) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 57. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно т.20 от Приложение №1 към Наредбата,.
(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.
(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 20 – 1. и 2. от Приложение №1 към Наредбата, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.
(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на т. 20 от Приложение №1 към Наредбата, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.
(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.
(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 30 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, дължат данък само за дейността по т. 3 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата.
(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата,.
(8) Доходите от дейности, които не са посочени в т.20 от Приложение №1 към Наредбата, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 58. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:
1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;
2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 35 на т.20 от Приложение №1

към Наредбата,, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;
3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 24, 26 - 28 и 30 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;
4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на т.20 от Приложение №1 към Наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н от ЗМДТ е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.
(2) Независимо от чл. 61л, ал. 4 от ЗМДТ данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 59. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.
(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.
(3) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.
(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ.

Чл. 60. (1) Данъчните декларации по чл. 61н от ЗМДТ се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.
(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването й се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.
(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.
(4) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 61. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:
1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.
(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването й.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 2 и 3 от ЗМДТ данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Раздел VII.
Туристически данък

Чл. 62. (1) С туристически данък се облагат нощувките.
(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.
(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.
(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.
(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 63. (1) Общински съвет определя размера на данъка, съгласно т.21 от Приложение №1 към Наредбата.
(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.
(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 64. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VIII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 65. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.
(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.
(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Бобов дол по реда на Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 300 лева.
(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.
(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 67. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.
(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.
(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.
(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 68. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Община Бобов дол, ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 69. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:
ДДТГ = $\frac{\text{ГДТПП х БМ}}{12}$, където
ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 66;
БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.
(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:
НВДТПП = $\frac{\text{ПДТПП х ОМ}}{\text{БМ}}$, където
НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;
ПДТПП е платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;
БМ е броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници.
ОМ е оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 70. Данъкът по чл. 66 се внася по сметка на Община Бобов дол преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 71. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 69, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Раздел IX.
АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 72. (1) Който не подаде декларация по чл. 14 от ЗМДТ, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до

освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци – с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Чл. 73. (1) Наследник, заветник или техен законен представител, който не подаде декларация по чл. 32 от ЗМДТ, не я подаде в срок, не декларира или невярно декларира получено по наследство имущество, се наказват с глоба от 10 до 500 лв.
(2) За нарушение по чл. 41от ЗМДТ на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв.

Чл. 74. При укриване на част от цената при получаване на имущества по дарение или по възмезден начин на страните се налага глоба в двойния размер на дължимия данък върху укритата част.

Чл. 75 (1) Лице, което не подаде декларация по чл. 61н от ЗМДТ или не я подаде в срок, се наказва с глоба в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.
(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, водещи до определяне на патентен данък в по-малък размер или до освобождаване от патентен данък, се наказва с глоба до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 76. (1) При неспазване на разпоредби по ЗМДТ извън случаите по чл. 123, 124 и 125 от ЗМДТ, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лева, а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.
(2) Не се смята за административно нарушение неплащането в срок на данъците и таксите по ЗМДТ.

Чл. 77. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от служителите на общинската администрация, а наказателните постановления се издават от кмета на общината или от упълномощени от него длъжностни лица.
(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.
(3) Приходите от глоби и имуществени санкции по наказателни постановления, издадени от кмета на общината, постъпват в приход на бюджета на общината.
(5) За маловажни случаи на административни нарушения по този закон, установени при извършването им, могат да бъдат налагани на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата. Ако нарушителят оспори нарушението или откаже да плати глобата, за нарушението се съставя акт за установяване на административното нарушение.
(6) Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му , се смята за влязло в сила наказателно постановление и се предава за събиране.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Наредбата се приема на основание чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§ 2. Наредбата влиза в сила от 1 януари 2019 г.

§ 3. Наредбата е приета с Решение № 4 от Протокол № 1 /31.01.2019 г. от заседание на Общински съвет Бобов дол.

§ 4. (Нов – реш. № 143 от прот. № 13 /27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Бобов дол, приета с Решение № 143 , взето с протокол № 13 от 27.12.2024 г. на Общински съвет – Бобов дол, влиза в сила от 1 януари 2025 г.

Красимир Чаврагански/п/
Председател на ОбС – Бобов дол

Елеонора Александрова/п/
Протоколист

ПРИЛОЖЕНИЕ №1
КЪМ НАРЕДБАТА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА БОБОВ ДОЛ
2019 ГОДИНА

1. (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) Данъкът върху недвижимите имоти е в размер на 3,0 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

2. Размерът на данъка върху наследствата поотделно за всеки наследник или заветник, е както следва:

2.1. за братя и сестри и техните деца – 0,6 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2.2. за лица извън посочените в т. 2.1 – 5,0 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

3. При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ данъкът да се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер, както следва:

3.1. – 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

3.2. – 5,0 на сто - при дарение между лица извън посочените в т.3.1.

4. При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер от 2,6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

5. За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:
ГДПС=ИмК х ЕК,
където:
ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т.;
ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 5.1.
ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 5.2.

5.1. имуществения компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:
ИмК=C_{kW} x Кгп,
където :
CkW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка в следните граници:

а) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) до 55 kW включително – 0,60 за 1 kW;

б) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) над 55 kW до 74 kW включително – 0,70 лв. за 1 kW;

в) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) над 74 kW до 110 kW включително – 1,30 лв. за 1 kW;

г) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) над 110 kW до 150 kW включително – 1,50 за 1 kW;

д) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) над 150 kW до 245 kW включително – 1,90 за 1 kW;

е) (Изм. с реш. № 143, прот. № 13/27.12.2024 г., в сила от 01.01.2025 г.) над 245 kW – 2,40 за 1 kW.

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

5.2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1” и „Евро 2”	1,10
„Евро 3”	1,00
„Евро 4”	0,80
„Евро 5”	0,60
„Евро 6” и „EEV”	0,40

6. Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в размер, както следва:

6.1. товарно ремарке - 10 лв.;

6.2. къмпинг ремарке - 20 лв.

7. Данъкът за мотопеди е в размер от 15 лв., а за мотоциклети - в размер, както следва:

7.1. до 125 куб. см включително - 20 лв.;

7.2. над 125 до 250 куб. см включително – 40 лв.;

7.3. над 250 до 350 куб. см включително – 50 лв.;

7.4. над 350 до 490 куб. см включително – 70 лв.

7.5. над 490 до 750 куб. см включително – 100 лв.;

7.6. над 750 куб. см - 130 лв.

8. Данъкът за триколесно превозно средство на базата на общото тегло е в размер, както следва:

8.1. до 400 кг включително - 4 лв.;

8.2. над 400 кг – 12 лв.

9. Данъкът за автобуси в зависимост от броя на местата за сядане е в размер, както следва:

9.1. до 22 места, включително мястото на водача - 50 лв.;

9.2. над 22 места, включително мястото на водача – 100 лв.

10. Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер от 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

11. Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке, в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, е както следва:

Брой оси	Допустима	Данък (в лв.)
на седловия	максимална	
влекач/	маса на състава	
влекача	от превозни	
за ремарке	средства,	
	посочена в	
	свидетелството	
	за регистрация	

	на влекача			
	равна	по-	задвижваща	други системи
	или	малка	ос/оси с	за окачване на
	повече	от	пневматично	задвижващата
	от		или с окачване,	ос/оси
			прието за екви-	
			валентно на	
			пневматичното	
А) с две оси	-	18	8	28
	18	20	28	64
	20	22	64	147
	22	25	190	342
	25	26	342	600
	26	28	342	600
	28	29	331	399
	29	31	399	655
	31	33	655	909
	33	38	909	1381
	38	-	1007	1369
Б) с три и	36	38	640	888
повече оси	38	40	888	1228
	40	-	1228	1817

12.Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер 75 лв.

13.Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 150 лв.

14. Данъкът за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 10 лв.;

2. над 18 kW до 37 kW включително – 14 лв.;

3. над 37 kW - 20 лв.

15. Данъкът за други самоходни машини е в размер от 35 лв.

16. Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер от 75 лв.

17. Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, е както следва:

Брой оси на мотор-ното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна	по-	задвижваща	други системи
	или	малка	ос/оси с	за окачване на
	повече	от	пневматично	задвижващата
	от		или с окачване,	ос/оси
			прието за еквi-	
			валентно на	
			пневматичното	
А) с две оси	12	13	30	61
	13	14	61	168
	14	15	168	237
	15	-	237	536
Б) с три оси	15	17	61	106
	17	19	106	217
	19	21	217	282
	21	23	282	434
	23	-	434	675
В) с четири	23	25	282	286
оси	25	27	286	446
	27	29	446	708
	29	-	708	1050

18.Данъкът за:

18.1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите – е в размер от 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

18.2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища – е в размер от 1лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

18.3. джетовете – е в размер от 100 лв. за брой;

18.4. ветроходните и моторните яхти – е в размер от 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

18.5. скутерите – е в размер от 2,70 лв. за киловат;

18.6. влекачите и тласкачите – е в размер от 0,14 лв. за киловат;

18.7. речните несамоходни плавателни съдове – е в размер от 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

19.Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

19.1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

19.2. за параплан - 12 лв.;

19.3. за делтаплан - 12 лв.;

19.4. за мотоделтаплан - 20 лв.;

19.5. за свободен балон - 30 лв.;

19.6. за планер - 30 лв.

20. Видове патентни дейности и годишни размери на данъка:

1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:
1 и 2 звезди 25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за

консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:

1 - 2 звезди	3 лв.
3 звезди	10 лв.

б) заведения за бързо обслужване:

1 - 2 звезди	3 лв.
3 звезди	5 лв.

в) питейни заведения с изключение на посочените в буква "е":

1 - 2 звезди	4 лв.
3 звезди	6 лв.

г) кафе-сладкарници:

1 - 2 звезди	1 лв.
3 звезди	3 лв.

д) барове:

- дневни:

2 звезди	10 лв.
3 звезди	20 лв.

- нощни:

2 звезди	20 лв.
3 звезди	30 лв.

е) бюфети, каравани и павилиони - за обект: 150 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв.м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв.м нетна търговска площ според местонахождението на обекта:

4 лв.

4. Платени паркинги - данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта:

лева за брой място 20 лв.

5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

50 лв.

6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

40 лв.

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

500 лв.

8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

40 лв.

9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

100 лв.

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

60 лв.

11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:

180 лв.

12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

130 лв.

13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:

60 лв.

14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

60 лв.

15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

180 лв.

16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

190 лв.

17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

280 лв.

18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

100 лв.

19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

100 лв.

20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

21. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

3000 лв.

22. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

500 лв.

23. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

2000 лв.

24. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

200 лв.

25. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

100 лв.

26. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

150 лв.

27. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

50 лв.

28. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

50 лв.

29. Заложни къщи:

3000 лв.

30. Продажба на вестници, списания, българ-ска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

50 лв.

31. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

300 лв.

32. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:

а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:

100 лв.

б) минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла:

8 лв.

в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билярд - за маса:

40 лв.

33. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:

1,50 за 1 кв.м

и 300 лв. за един фитнес уред

34. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:

133 лв.

35. Мелничарски услуги:

а) мелници за брашно - 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия;

б) мелници за фураж стационарни - 600 лв.

36. Услуги с атрактивен характер:

а) корабчета	750 лв. на брой;
б) лодки	450лв. на брой;
в) яхти	900 лв. на брой;
г) джетове	900 лв. на брой;
д) влакчета	30 лв. на брой;
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване;
з) зимни ски (включително ски екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място;

к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой;
л) стрелбища	300лв. на брой

37. Обучение на водачи на моторни превозни средства - данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:

а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.
б) други МПС	400 лв.

38. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства - 2000 лв. за брой моторно превозно средство.

39. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:

а) комбайн -	330 лв.;
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини -	110 лв.;
в) прикачни, навесни и стационарни машини -	11 лв.

20.1. В зависимост от зоната в която се намира обекта данъка се умножава с коефициент, както следва:
а/ за I - ва зона – коефициент 1,3
б/ за II – ра зона – коефициент 1,2
в /за III –та зона – коефициент 1,1
г/ за IV – зона – коефициент 1
20.2. За видовете патентни данъци под №1; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 20; 24; 27; 31; 34 и 39 в таблицата по т.20, при изчисляване на данъка се прилага коефициент 1 /едно/, независимо от местонахождението на обекта.

21. Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:
1. категория 1 звезда - 0,30 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,40 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0,80 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.